

אתא בוקר?

אחד מחברי הקיבוץ הוא צלם טבע מסור. ומוכשר ביותר. סידר לו הנ"ל מחבוא מוצל במקום קרוב למים, ושם היה אורב עם עדשה מגדילה לציפורים וחיות השדה. חלק מתמונותיו זכו לפרסים עקב איכות הרגעים שתפס, ואיכות הצילום, וכל המבקש לראות מהן מוזמן לספריה שלנו, או לצפות בגלריה [כאן](#). יום אחד גיליתי שגם אני יכול לצלם רגעים נדירים וברירות משונות, בלי מסתור ובלי עדשות משוכללות – רק עם מזל. אל חלוני באה לשבת 'ציפורה נחמדתי' כלשונו של ביאליק – וגם אחת נדירה. דרורה לבנה - 'אלבינו'. כאשר התבוננתי בפלא, ראיתי שדרורה זו מוקפת בבנות מינה, הרגילות, המשגיחות על כל צעדיה – משל נסיכת הדרורים הייתה. הרמתי נייד ומבעד לרשת החלון צילמתי. אחרי הדבר הזה חיפשתי מידע נוסף ותמונות להשוואה, וראיתי שאין להשוות. הדרורה שלנו יותר לבנה ויותר יפה מזו שמופיעה [באתר](#)

[הצפרות הישראלי](#). וכאילו בהזמנה, צלצל הטלפון ועל הקו היה החבר המדובר. כמובן שסיפרתי לו. "וואו..." התפעל. "מישהי סיפרה לי שראתה פה דרורה לבנה, אבל עד כה לא הצלחתי למצוא אותה". אז הנה, בבקשה...

רגע לפני שהתפוצצתי מגאווה על ההישג הממוזל שלי, סיפרה לי חברה, וגם סיפקה תמונה, שהדרורה הלבנה שלי כבר צולמה פה לפני כמה שנים. לא מאמין – אולי זו האימא שלה או הסבתא. אין מצב שהיא מסתובבת פה כל כך הרבה זמן ולא נתפסה בעדשות המקרבות של דובי קלעי. [תשפטו בעצמכם](#).

בזמן האחרון מתרבים הקולות הקוראים לכניעה. הפגנות, חסימות כבישים, שלטים ורעשים מכל כיוון. כמובן, למען החטופים. או למען החיילים. או למען העזתים. רק תבחר. אם רק תכריז על ניצחון, ניצחת, הם אומרים. למענכם, חילצתי מהרשת וידאו, לא קשור בכלל למלחמה, שמראה מה קורה למי שחוגג מוקדם מדי - מרוץ אופניים בעיראק – המוביל הגיע לקו הסיום ובהפרש גדול מרודפיו, אבל החליט לחגוג במקום לסיים כמו שצריך. לך תבין עיראקים. לכל עת, וזמן לכל חפץ תחת השמים, וזו [עת מלחמה](#). אין לחגוג [ניצחון לפני הזמן](#). מוכרחים לסיים את העבודה ורק אז יבוא שלום.

ביום בו התחילו הטילים האירנים ליפול, כשקם העם כלביא, באה אורחת נוספת אל סף דלתי. בדיוק חזרתי מבחוץ ושם היא הייתה. ממתנה לי בסבלנות ליד הדלת בלי לחשוש מדבר. יונה. לבנה כולה רק בקצה הכנף נגיעה כהה. יפה ונאוה ליבנת כנף. פתחתי הדלת ונכנסתי, והיונה צעדה אחרי ברגליה, קפצה לדלפק שבפנים וישבה תחתיה. בעלת הבית, חשבת. "אתא בוקר?" שאלתי, מה עניין יונה פה אצלי, ואיך אוציא אותה בבטחה בלי לגעת? היונה לא

השיבה רק הביטה בי במבט שואל גם. מזכרתי שאוכל מקרב בין הבריות, אז בצעתי חתיכה מהבייגל הטרי שקניתי בכלבו, והוספתי גם צפחת מים קרים, וסידרתי לה ארוחה ליד הכניסה שתצא ותתכבד. מהדלפק אל הרצפה קפצה, והידסה בהילוך מלכותי לכיוון הסעודה. צילמתי תמונה וגם [וידאו](#). ולא הסתפקה בביקור אחד, בכל אחד משנים-עשר הימים שארכה המלחמה ההיא [באה זו לסעוד](#). ולנחם.

ומשהו קטן לסיום –

הרבה שאלו, [וקבלו תשובה](#), למה ומדוע 'בבניין הארץ ננוחם'..? ובכן, זו לא נחמה חדשה – כבר ישעיהו ניבא עליה, ונבואתו מתגשמת לנו בכל יום שעובר – שאו עיניים סביב וראו בתים נבנים ותינוקות נולדים, מטעים מניבים ושדות מוריקים, מדבר וגם ערבה פורחים. וכך הוא אומר –

**כי-נחם יהוה ציון, נחם כל-חרבתי, וישם מדברה כעדן, וערבתה כגן-יהוה;
ששון ושמחה ימצא בה, תודה וקול זמרה.** (ישעיהו נא ג)

רק פתחו דלת או חלון, או הרימו תריס מצלמה ותראו גם...

ובבניין הארץ ננוחם –

דן חנוך.